

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΝΗΣΙΣΤΙΩΤΩΝ

Αριθ. φύλλου 1 — ΙΟΥΝΙΟΣ 1964 — Τιμή Δραχ. 5

Φτενά χωράφια κρατημένα με πεζούλια
κι άπιαστες γίδες που κρεμιούνται
στούς γκρεμνούς.
'Ετούτ' είναι ή πατρίδα μας μά ή πούλια
δέν λάμπει πιό καθάρια
σε άλλους ουρανόυς.

Γ. Κοτζιούλας

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

Τήν έκδοσιν τής έφημερίδος ό «Αραχθος» απέφασισεν τό Δ. Συμβούλιον τής αδελφότητος Νησιστιωτών με τόν εύρύ τίτλο γιατί περιλαμβάνει μιá περιοχή μεγαλύτερη άπ' τά όρια τής αδελφότητος και πιστεύει, πώς πέραν άπ' τά μέλη της, όλοι οί Τζουμερκιώτες θά τήν υποδεχθούν με χαρά και θά βοηθήσουν για νά γίνη μιá μεγάλη έφημερίδα που θά είναι σε θέση νά φιλοξενή κάθε φωνή Τζουμερκιώτικη, κάθε φωνή πατριώτικη. Φιλοδοξεϊ ή έφημερίδα αύτή νά γίνη άπαραίτητη σε κάθε Τζουμερκιώτη και πολύ περισσότερο σε κάθε ξενητεμένο χωριανό μας. Άποφασίζοντας τό Δ. Συμβούλιον τήν έκδοσιν νομίζει ότι προσφέρει μιá καλή υπηρεσία στα μέλη και γενικά σε όλους τούς συμπατριώτες, αλλά και περισσότερο προσφέρει πραγματική υπηρεσία στην ιδιαιτέραν πατρίδα στόν έγκαταλελημένον αύτόν τόπον μας.

Προσφέρει άκόμα τó μέσον εκείνον τής επικοινωνίας με τήν πατρίδα μας. Μπορεί ή έφημερίδα μας νά γίνη ή φωνή και ό καθρέπτης τής προβολής τών προβλημάτων που άπασχολούν τόν τόπον μας. Με τήν έκδοσιν μας αύτή πιστεύομεν πώς μπορούν νά φθάσουν γρηγορότερα τά προβλήματά μας στούς αρμοδίους και νά βρούν έτσι τήν λύσιν των.

Γι' αύτό από τού πρώτου κιόλας φύλλου μας άπευθύνομεν έκκληση πρòς τούς αρμοδίους, πρòς τούς Βουλευτάς τής πατρίδας μας νά βοηθήσουν για τήν λύσιν τών προβλημάτων και τά όποια θά έλθουν σε φώς από τής στηλης έτούτες από τó άλλο φύλλον μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τό Διοικ. Συμβούλιον καλεϊ κάθε χωριανό που ξέρει κάτι από τήν ιστορία του χωριού μας νά μας γράψη σχετικά.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Χαιρετίζω τήν έκδοσιν τής έφημερίδος μας.

Χαιρετίζω τή φωνή τών συμπατριωτών μας, τή φωνή τής αδελφότητος, τή φωνή του χωριού μας, τή φωνή τών Τζουμέρκων, άν θέλετε. Ό «Αραχθος» σάν μοναδική φωνή τής πατρίδας και που με τή δική

Ό κ. Πρόεδρος

μας συμπαράσταση είναι δυνατόν νά προσφέρει πολλά και για τόν τόπο μας τó χωριό μας και γενικά για όλη τή περιοχή τών Τζουμέρκων και στούς ξενητεμένους συμπατριώτας. Θά προβάλομεν τά προβλήματα του τόπου μας και θά επιδιώξομεν τήν λύσιν των. Θά σταθούμε συμπαραστάτες σε όλα τά προβλήματα που άπασχολούν τόν τόπον μας και τούς συνανθρώπους μας. Άπό τής στηλης τής έφημερίδος μας θά δούν τó φώς οί σκοποί τής αδελφότητος, που δέν είναι άλλοι παρά μόνον ανθρωπιστικοί και κοινωνικοί.

Τό έργον τής αδελφότητος είναι αρκετά μεγάλο γι' αύτό θέλησα σάν πρόεδρος, νά άπευθύνω τούτο τó μήνυμα σε όλους τούς συμπατριώτας και νά τούς καλέσω νά σταθοún συμπαραστάτες τής αδελφότητος. Η ζωή μας διδάσκει ότι όσα έπετεύχθησαν μέχρι σήμερα, έπετεύχθησαν με τήν ένότητα όλων τών ανθρώπων, ανεξάρτητα από τυχόν πολιτικές και κοινωνικές διαφορές. Είναι άνάγκη όλοι όσοι μέχρι σήμερα δέν μετέχουν ενεργά στην αδελφότητα νά γίνουν μέλη της για νά γίνη όσο μπορούμε μεγάλη δύναμη—για νά γίνουν πραγματικότητα οί σκοποί και οί επιδιώξεις μας είναι άνάγκη, ή οικονομική ένίσχυσις τής ανελφότητος για νά αναπτύξη πλούσια δράση.—Η επικοινωνία τών μελών-πατριωτών με τίς έκδηλώσεις που οργανώνει ή αδελφότητα είναι άνάγκη. Είμαστε τόσοι πολλοί και είναι λυπηρόν νά μετέχουν στις έκδηλώσεις τόσο λίγοι.

Οί χωροί, οί εκδρομές, οί συνεστιάσεις, οί διαλέξεις που οργανώνει ή αδελφότητα, θά έχουν σάν άποτέλεσμα νά γίνουν κτήμα όλων μας, οί σκοποί μας.

Κοινή ή καταγωγή μας, κοινά τά ήθη και έθιμα, κοινές οί επιδιώξεις μας.

Σκοποί όρεστοί σε όλους, στόχοι άρκετοί, εύρύ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΗΣΙΣΤΙΩΤΩΝ

Τὴν 19)1)64 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου Ἐμποροῦπαλλήλων Ἀθη-
νῶν συνήλθεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότητος Νησι-
στιωτῶν ὁ «Ἀραχθός». Προσῆλθον
ἅπαντα τὰ μέλη καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς
Συνελεύσεως διεξήχθησαν ἐν μέσῳ
ἐνθουσιώδους πατριωτικῆς ἀτμοσφαι-
ρας. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀπερχομένου
Διοικ. Συμβουλίου κ. Δημ. Καλιακά-
τσος, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὰ ὀνόματα τῶν
8 θανόντων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος,
πλέξας τὸ ἐγκώμιον ἐνὸς ἐκάστου, ἐ-
τηρήθη ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ, διὰ τὴν
μνήμην τῶν θανόντων συμπατριωτῶν.
Οὗτοι εἶναι οἱ κάτωθι: Χρ. Δασκα-
λάκης, Ἰωάν. Λελοῦδας, Δημοσθένης
Γιώτης, Ἰωάννης Χρ. Καλιακάτσος,
Γεώργ. Σφήκας, Λεωνίδας Τατσηῆς,
Ρίνα Μπαλαούρα καὶ Ὀλγα Χρ. Κα-
λιακάτσου.

Μετὰ ταῦτα ἐγίνε ὁ ἀπολογισμὸς
τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβου-
λίου. Ἀπαντες οἱ ὁμιλήσαντες ἐξεφρά-
σθησαν μὲ ἐνθουσιώδη λόγια διὰ τὴν
πλουσίαν—ὡς τὴν χαρακτήρισαν—
δράσιν τοῦ συμβουλίου.

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον
ἐξελέγη ὡς ἀκολούθως:

Πρόεδρος Δημ. Κ. Καλιακάτσος,
Ἀντιπρόεδρος Ἰωάννης Ἀν. Ἀράτης,
Γεν. Γραμματεὺς Ἰωάν. Ἀλεξ. Λαμ-
προβασίλης, Ταμίας Κων. τῆνος Ὁδ.
Μπαλαούρας.

Μέλη: Ἅγις Γ. Ρακόπουλος, Ἀρ.
Γρ. Οἰκονόμου καὶ Ἰωάν. Χαρ. Φεύ-
γας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Λάβαμε καὶ δημοσιεύουμε τὸ κά-
τωθι γράμμα ἀπὸ τὸ συμπατριώτη μας
κ. Α. Ρακόπουλο, ἀπευθυνόμενον πρὸς
τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος καὶ γενικὰ
πρὸς ὅλους τοὺς ξενητεμένους συμπα-
τριώτες.

Ἀγαπητοὶ συμπατριώτες,

Εἶναι γεγονὸς πῶς παλαιότερα ἐδῶ
στὴν Ἀθήνα ὑπῆρχεν Ἀδελφότης τῶν
συμπατριωτῶν μας μὲ πλούσια δράση.
Ὑστερα ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ πολέμου
καὶ τῆς κατοχῆς συγκεκριμένα πρὶν
ἀπὸ 2 χρόνια ἐγίνε μιά προσπάθεια
ἀπὸ λίγους πατριώτες νὰ ξαναγίνη ἡ
Ἀδελφότης μὲ τοὺς ἴδιους σκοποὺς
καὶ ἐπιδιώξεις. Εἶναι ἀλήθεια πῶς ἡ
προσπάθεια αὕτη εὗρε ἀπήχησιν εἰς
ὅλους τοὺς ξενητεμένους πατριώτας
γιατὶ ἀποτελεῖ πραγματικὰ μιά προσ-
πάθεια πού ὅλοι μας πρέπει νὰ δοῦμε
πῶς δὲν ξεκίνησε ἀπὸ προσωπικὰ ἐλα-
τήρια καὶ ἐπιδιώξεις. Ἔτσι ὅλοι μας
τὴν προσπάθεια αὕτη τὴν εἶδαμε σὰν
καλὴ ἀρχή, ἀλλὰ μὲ ἐνδιασμοὺς γιὰ
τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκο-
ποῦ, γι' αὐτὸ σταθήκαμε ἀδρανεῖς καὶ
ἀμέτοχοι τὸν πρῶτον καιρὸ. Σήμερα ὁ-
μως εἶναι ἀλήθεια, παρ' ὅλον ἀκό-
μα, πού δὲν ἔγιναν κτῆμα ὧν μας
οἱ σκοποὶ τῆς Ἀδελφότητος, ἐν τού-
τοις, χάρις εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν
προηγουμένων συμβουλίων ἐπετεύχθη-
σαν πάρα πολλὰ καὶ ἔγινεν αἰσθητὴ ἡ
παρουσία τῆς Ἀδελφότητος. Θεωρῶ
χρὲός μου νὰ ἀπευθύνω τὴν ἐπιστολήν
μου αὕτην πρὸς ὅλους τοὺς συμπατρι-
ώτας μας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ πολιτικὰς
πεποιθήσεις καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν
κοινωνικὴ θέσιν καθ' ἑνὸς μας νὰ ἐνώ-
σωμεν ὅλοι τὰς προσπάθειάς μας
γιὰ νὰ γίνη ἡ Ἀδελφότης μας ἡ πρῶ-
τη μεταξὺ τῶν πρώτων. Γι' αὐτὸ κα-
λῶ ὅλους τοὺς συμπατριώτας μας νὰ
γίνουν μέλη, διότι μόνον ἔτσι θὰ βοη-
θήσουν τὴν προσπάθεια πού καταβά-
λει σήμερα τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀδελ-
φότητος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἀδελφό-
τητος ἀπέστειλεν τὴν κάτωθι ἐπι-
στολήν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς
Κοινότητος.

Ἀριθ. Πρωτ. 6 1η Μαΐου 1964

Πρὸς τὸν Πρόεδρον Κοινότητος Κεν-
τρικοῦ Ἀρτης. Εἰς Ἀρταν.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς
ὕφ' ἡμᾶς Ἀδελφότητος ἀπεφάσι-
σεν, νὰ συντάξῃ ὑπόμνημα καὶ ἐπι-
δόση τοῦτο, εἰς τοὺς ἀρμοδίους
ὕπουργοὺς σχετικῶς μὲ τὴν θλιβε-
ρὰν κατάστασιν τοῦ αὐτοκινητο-
δρόμου Ἀρτης Κεντρικοῦ καὶ κυ-
ρίως τοῦ τμήματος μεταξὺ Παπα-
χρίστου-Κρυονερίου, ὡς καὶ τῶν
ἄλλων τμημάτων τῶν χαραχθέν-
των πρὸ καιροῦ. Σκοπὸς τοῦ ὑπο-
μνήματος εἶναι νὰ ἀποσπᾶσθωμεν
ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν συγκοινο-
νιῶν διὰ τὴν βελτιώσιν τοῦ ὡς ἄνω
ἀναφερομένου τμήματος τοῦ δρό-
μου, σχετικὴν πίστωσιν.

Διὰ νὰ ἔχωμεν θετικώτερα ἀπο-
τελέσματα ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν
μας δι' ἀπόσπασιν τῆς πιστώσεως,
παρακαλοῦμεν κ. Πρόεδρε ὅπως
συντάξῃτε καὶ ἐσεῖς ἕνα ἀνάλογον
ὑπόμνημα, διὰ νὰ ἐπινάψωμεν
μαζὶ μὲ τὸ ἰδικόν μας καὶ ἐπιδό-
σωμεν τὰ δύο, εἰς τοὺς ἀρμοδίους
ὕπουργους. Εἰς τὸ ὑπόμνημά σας
πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὰ χιλιόμε-
τρα τοῦ δρόμου τοῦ ὁποίου ἐπιζη-
τοῦμεν τὴν συντήρησιν, καὶ λεπτο-
μερῶς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁ-
ποίαν εὐρίσκεται οὗτος σήμερον,
ἐπίσης εἶναι σκόπιμον νὰ ἀναφερ-
θῇ πόσους κατοίκους ἐξυπηρετεῖ ὁ
δρόμος αὗτος. Πρέπει ἂν εἶναι εὐ-
κολον νὰ συγκεντρώσῃτε καὶ ὑπο-
γραφὰς τῶν κατοίκων. Τὸ ὑπόμνη-
μα νὰ συνταχθῇ εἰς τριπλοῦν.

Ἐπίσης θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν
κ. Πρόεδρε νὰ μᾶς ἀποστείλετε ὁ-

πεδίων δράσεως. Θέλησις ὑπάρχει ἀπὸ ὅλους, μόνον
ποῦ θὰ πρέπει νὰ γίνουν κτῆμα καὶ ἀνάγκη οἱ σκοποὶ
μας. Μποροῦμε νὰ γίνωμε ἡ πρώτη ἀδελφότητα καὶ
ἐγὼ προσωπικὰ ὅπως καὶ ὅλο τὸ Διοικ. Συμβούλιον
καταβάλλει κάθε προσπάθεια γι' αὐτό.

Εὐχομαι μὲ ὅλη τὴ δύναμιν τῆς ψυχῆς μου, καλὴ
ἐπιτυχία στὴν ἐφημερίδα μας.

ΧΩΡΙΑΝΟΙ

Ἐγγραφῆτε ὅλοι μέλη τῆς Ἀδελφότητος. Οἱ
σκοποὶ μας εἶναι καθαρὰ κοινωνικοὶ καὶ ἀν-
θρωπιστικοί.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστείλῃ καὶ ἀπέστειλε τηλεγράφημα συμπαράστασώς εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τὸν ἄγωνά πού διεξάγει ὁ Κυπριακὸς λαὸς περὶ τῆς αὐτοδιαθέσεώς του.

XXXXX
XXXXX

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Κατόπιν ἀποφάσεως, τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπραγματοποιήθη τὴν 5)4)64 ἀπογευματινὸς περίπατος με πούλμαν —ἐκδρομὴ εἰς τύμβον Μαραθῶνος— ἡ ἐκδρομὴ ἐπέτυχεν ἀπολύτως. Πλέον τῶν 75 συμπατριωτῶν μας μετέσχον αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἔγινε πατριωτικὸ γλέντι εἰς τὸ Χαλάνδρι στὴν ταβέρνα τοῦ συμπατριώτη μας κ. Παπαθανάση, ὅπου ὁ κ. Πρόεδρος εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπενθυμίσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

—Ἐπίσης τὴν 24ην Μαΐου ἐπραγματοποιήθη ἐκδρομὴ τοῦ πατριωτικοῦ συλλόγου «τὰ Τζουμέρκα» εἰς Δελφοὺς - Ἰτέα. Ἡ ἐκδρομὴ ἐπέτυχεν με συμμετοχὴν ἀρκετῶν μελῶν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ὁργανώνει ἐκδρομὴν τὴν 7)6)64 εἰς Ἀχμετ-Ἀγᾶ με πούλμαν. Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρις καὶ τῆς 2)6)64. Ὡρα ἀναχωρήσεως 7η πρωΐνῃ καὶ ἐπιστροφῆς 10ην νυκτερινήν.

νομαστικὴ κατάστασις τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν Κεντρικοῦ, ἀπὸ πόσα ἄτομα ἀποτελεῖται ἑκάστη, γένος ἡλικία κλπ. Ἡ κατάστασις αὐτὴ μᾶς χρειάζεται διὰ νὰ φροντίσωμεν νὰ ἀποσπᾶσωμεν βοήθεια ἀπὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ἢ ἀπὸ ἄλλο ὄργανισμό, ἐπίσης καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι εἰς τριπλοῦν.

Ἐν ἀναμονῇ ἀπαντήσεώς σας

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Καλιακάτσος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἰωάν. Λαμπροβασίλης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γ Α Μ Ο Ι

Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τῆς κ. Λούλας Χρ. Ἀναγνωστάκη μετὰ τοῦ κ. Ι. Θεογάρη.

—Ἐπίσης ὁ κ. Βασ. Γ. Μπόμπολης τ. μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητός μας, τελεῖ τοὺς γάμους του τὴν 7ην Ἰουνίου 1964 ἐν Καλάμαις. Παράνυμφος θὰ παραστῇ ὁ ταμίας τῆς Ἀδελφότητος κ. Κ. Μπαλαούρας.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Μάτσης Ζήσης τοῦ Θωμᾶ ἐκ Βατάνων (Ἰωαννίνων) καὶ ἡ Δεσποινὶς Γεωργ. Δ. Καλιακάτσου ἐκ Ναζαίων ἡραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις. Τὸ Δ. Συμβούλιον εὔχεται ταχεῖαν στέψιν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 29)6)64 ὁ κ. Πέτρος Μπαλαούρας θὰ βαπτίσῃ τὸ τέκνον του.

Π Ε Ν Θ Η

Τὴν 12ην Ἀπριλίου ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας ἡ Ἀγγελικὴ Π. Νάση. Πληθὸς συμπατριωτῶν μετέσχε τῆς κηδείας τῆς μεταστάσης.

Ἡ Ἀδελφότης ἐκφράζει θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς θανούσης.

Ἔτοιμα ἐνδύματα

Κατάστημα

Ἀλφὼν ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

Α Θ Η Ν Α Ι

ΘΕΑΜΑΤΑ

Πρόεδρος : Ὅλοι μαζί.

Ἀντιπρόεδρος : Στὸ τραῖνο χάθηκε.

Ταμίας : Παράδες.

Γ. Γραμματεὺς : Ἐμπόριον ὄλα γι' αὐτό.

Σύμβουλοι : Προτάσεις.

Α Φ Ι Ξ Ε Ι Σ

Ἀφίχθη ἐκ τῆς ἰδιαίτερας πατρίδας μας ὁ κ. Κ. Χρ. Μπαρτζώκας ὅστις εἰσῆλθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

—Ἀφίχθη καὶ ὁ κ. Χρ. Λεων. Τατῆς, εἰσαχθεὶς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

—Ἐπίσης ἀφίχθη ἐκ Ναζαίων ὁ κ. Κωνστ. Θεοδώρου καὶ εἰσῆλθη εἰς τὸ Ἱπποκρ. Νοσοκομεῖον.

Εὐχόμεθα περαστικά.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπεσκέφθη τοὺς ὡς ἄνω ἀσθενεῖς καὶ ἐδήλωσεν διὰ τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπίσης διέθεσεν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὸ ποσὸν σὺν 400 δραχμῶν διὰ ἀγορὰν φαρμάκων τῶν ἀσθενῶν Μπαρτζώκα καὶ Τατῆς.

Ἡ κ. Κ. Ι. Ρακοπούλου ἡ Βαγγέλη βρίσκεται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ κ. Θ. Ρακοπούλου. Εὐχόμεθα περαστικά.

Ἐπέστρεψεν στὸ χωριὸ ὁ κ. Κωνσ. Γ. Καλιακάτσος ἀφοῦ πέρασε τὶς γιορτὲς τοῦ Πάσχα με τοὺς δικούς του στὴν Ἀθήνα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ :

Στὸ Κατάστημα

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αἰόλου 1—Ἀθήναι

Η ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΑΣ

*Από τὰ ἀριστουργήματα τοῦ ΕΜΙΛ ΖΟΛΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΛΙΒΙΕ ΜΠΕΚΑΪΤ

I

Πέθανε ένα Σάββατο στις ξη-
τό πρωί, ύστερα από τριών μερών
άρωστος. Ἡ δύστυχη γυναίκα μου
εἶχε πάει μιὰ στιγμή νά ψάξει στο
μπαουλο για ἀσπρόρουχα. Ὅταν
σηκώθηκε πάνω καὶ εἶδε πῶς ἤ-
μουν ἀλύγιστος, με μᾶτια ἀνοιχτά
καὶ χωρὶς ἀνάσα, ἔτρεξε κοντά
μου, νομίζοντας πῶς εἶχα λιποθυ-
μήσει, νά μοῦ πιάσει τὰ χέρια, νά
σκύψει πάνω στο πρόσωπό μου.
Ἐπειτα τὴν ἔπιασε τρόμος καὶ
τραύλιζε σὰν τρελὴ ξεσπώντας σὲ
κλάματα:

—Θεέ μου! Θεέ μου, εἶναι νε-
κρός!

Τ' ἄκουγα ὅλα, μὰ οἱ ἐξασθενη-
μένοι ἤχοι ἔμοιαζαν νάρχονται ἀπὸ
πολὺ μακριά. Μόνο στ' ἀριστερό
μου μάτι θαμπόφεγγε ἀκόμα κά-
ποια λάμψη, κάποιο ἀσπρουλιάρι
κο φῶς ὅπου διαλύονταν τ' ἀντι-
κείμενα. Τὸ δεξί μου μάτι ἦταν
ὀλότελα παράλυτο. Ὅλοκληρο τὸ
εἶναι μου εἶχε πάθει παράλυση
σὰν κάτι ξαφνικὸ νά με εἶχε ἐκμη-
δενίσει. Ἡ θέλησή μου ἦταν νε-
κρή, οὔτε μιὰ ἴνα ἀπὸ τὴ σάρκα
μου δὲ με ὑπάκουε. Καὶ μέσα σὲ
κεῖνο τὸ τίποτα, πάνω ἀπὸ τὰ ἀκί-
νητα μέλη μου μονάχα ἡ σκέψη ἔ-
μενε, νωθρὴ καὶ ἀκαμάτισσα, ὅμως
πολὺ ξάστερη.

Ἡ φτωχή μου Μαργαρίτα ἐκλαι-
γε, γονατισμένη μπροστὰ στο κρε-
βάτι μου, ἐπαναλαμβάνοντας με
σπαραχτικὴ φωνή:

—Εἶναι νεκρός, Θεέ μου! Εἶναι
νεκρός!

Ἦταν ἀλήθεια θάνατος ἡ παρά-
ξενη ἐκείνη κατάσταση νάρκης, ἡ

χτυπημένη ἀκίνησις ἐκείνη σάρκα,
ἐνῶ τὸ μυαλὸ λειτουργοῦσε πάντα;
Ἦταν μήπως ἡ ψυχὴ μου ποὺ ἀρ-
γοποροῦσε μέσα στο κρανίό μου
προτοῦ πετάξει μακριά; Ἀπὸ τὰ
παιδικὰ μου χρόνια πάθαινα συχνὰ
νευρικές κρίσεις. Δυὸ φορές δυνα-
τοὶ πυρετοὶ λίγο ἔλειψε νά με πά-
ρουνε στὸν ἄλλο κόσμο. Ὑστερα
ὅλοι εἶχαν συνηθίσει γύρω μου νά
με βλέπουν ἄρρωστο. Κι' ἐγὼ ὁ ἴδι-
ος εἶχα ἐμποδίσει τὴ Μαργαρίτα
νά πάει νά φέρει γιατρό, ὅταν εἶχα
πλαγιάσει τὸ πρωί τοῦ ἐρχομοῦ
μας στο Παρίσι μέσα στο ἐπιπλω-
μένο ἐκεῖνο ξενοδοχεῖο τῆς ὁδοῦ
Ντωφίν. Λίγη ἀνάπαυση θάφτανε,
ἦταν ἡ κούραση τοῦ ταξιδιοῦ ποὺ
μοῦκοβε ἔτσι τὰ πόδια. Ὅσο
ἐνοιωθα νά ξεχιλίζει τὸ εἶναι μου
ἀπὸ μιὰ φριχτὴ ἀγωνία. Εἶχαμε
παρατήσει ἀπότομα τὴν ἐπαχρία
μας, χωρὶς φράγκο στὴν τσέπη, πε-
ριμένοντας τὸν μισθὸ μου ἀπὸ τὸ
δημόσιο ὅπου εἶχα ἐξασφαλίσαι
μιὰ θεσοῦλα. Καὶ νά ποὺ μιὰ ξα-
φνικὴ κρίση μ' ἐπαιρνε στὸν ἄλλο
κόσμο!

Αὐτὸς λοιπὸν ἦταν ὁ θάνατος;
Εἶχα φανταστεῖ μιὰ νύχτα πιὸ
σκοτινὴ, μιὰ σιωπὴ πιὸ βαριά. Ὅ-
ταν ἤμουν πολὺ μικρὸς φοβόμου-
να κιόλας μὴν πεθάνω.

Καθὼς ἤμουν ἀσθενικός κι' οἱ
ἄνθρωποι με χροιάδευαν με συμπό-
νια, σκεφτόμουνα διαρκῶς πῶς δὲ
θὰ ζοῦσα, πῶς θὰ μ' ἔθαβαν πολὺ
γρήγορα. Καὶ ἡ σκέψη τούτη γιὰ
τὸ χῶμα μοῦφερνε τρόπο ποὺ δὲ
μποροῦσα νά τὸν συνηθίσω μ' ὅλο
ποὺ δὲ μ' ἄφηνε ἥσυχο μέρα καὶ

Σατηρικός Στίχος

ΠΩΣ ΒΓΑΙΝΩ

Βγαίνω τὸν μῆνα μιὰ φορὰ
καὶ θὰ τὰ γράφω ὅλα
πότε θὰ εἶμαι σοβαρὴ
καὶ πότε κουτσομπόλα.
Βγαίνω τὸν μῆνα μιὰ φορὰ
καὶ σὰς τὸ λέω καθαρά
πῶς πάντα θέλω τὸν παρὰ
γιὰ νά μπορῶ νά βγῶ
κι' ἄλλη φορὰ.

Καὶ στο χωριὸ θὰ περπατῶ
καὶ κάθε ἕναν θὰ ρωτῶ
τί νέα φίλε ἀπ' τὸ χωριὸ
γιὰ νά μαθαίνω ἀλήθεια
καὶ νά μὴ γράφω παραμύθεια.
Εὐχομαι νά ζήσω
καὶ τὸ χωριὸ νά περπατήσω
μὰ γιὰ νά ζήσω ἀλήθεια
πρέπει νά σοῦ γινῶ συνήθεια...

νύχτα. Μεγαλώνοντας εἶχα διατη-
ρήσει τὴν ἔμμονη αὐτὴ ἰδέα. Καμιὰ
φορὰ, ὕστερα ἀπὸ σκέψη ποὺ κρα-
τοῦσε μέρες, νομίζα πῶς εἶχα
ὑπερνικήσει τὸ φόβο μου. Ἐ λοι-
πόν, θὰ πεθάνεις, πᾶει τέλειωσε.
Ὅλος ὁ κόσμος θὰ πεθάνει μιὰ
μέρα. Τίποτα δὲν πρέπει νά εἶναι
πιὸ βολικὸ καὶ πιὸ καλὸ. Γινόμου-
να σχεδὸν εὐθυμος, ἀντίκρουζα τὸ
θάνατο κατάφατσα. Ὑστερα ἕνα
ξαφνικὸ ρίγος με πάγωνε, μ' ἔπια-
νε ἱλιγγος λὲς καὶ κάποια γιγάντιο
χέρι με ζύγιζε πάνω ἀπὸ ἕνα μαῦ-
ρο βάραθρο.

(Συνέχεια στο προσεχές φύλλον)

Συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβου-
λίου τῆς Ἀδελφότητος.

*Υπεύθυνος: Α. Ρακόπουλος—563.990

Τύποις: Ι. Λαχανοκάρδη—Χ. Τρικούπη 42

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπευθύνει θερμὴν ἐκκλησιν πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἀδελ-
φότητος διὰ τὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν των.